

виятъ признакъ на любовъта? Мнозина подържатъ, че първиятъ признакъ на любовъта е жертвата. Така ли е въ сѫщностъ? Въ това отношение окултната наука е строга. Тя гледа сериозно на въпроса за жертвата. Кога и какъ трѣбва да се дава жертвъ? Има неразумни жертвти, които нищо не допринасятъ. Понѣкога човѣкъ съзнава, че трѣбва да направи нѣкаква жертвъ, но ще я направи късно, когато моментътъ е пропуснатъ.

Детето на една циганка заболѣло тежко. Въ време на болестъта си то казвало на майка си: Мамо, купи ми малко медъ. — Ще купимъ, мама. — Мамо, искамъ малко масло. — Ще купимъ, мама. — Мамо, яде ми се сладка баница. — Ще купимъ, мама. — Мамо, ядать ми се ябълки. — Ще купимъ, мама, всичко ще купимъ. Единъ денъ детето умрѣло, не могло да издържи на болестъта. Като видѣла това, циганката си казала: Горкото детенце, умрѣ, но поне си хапна отъ всичко, каквото пожела. Питамъ: Каквътъ смисълъ има въ такова хапване? Циганката имала желание да направи жертвъ за детето си, да му достави каквото искало, но никаква жертвъ не направила. Обичъта е цвѣтъ, който на време трѣбва да се опраши. Закъснѣе ли пчелата или пеперудката да дойде на време, цвѣтецътъ изсъхва, безъ да завърже. Между цвѣта и пеперудата трѣбва да става правилна обмѣна, и то на опредѣленото за това време.